

ФОП ЖОВТИЙ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ
СІЛЬСЬКОЇ ШКОЛИ

53, 2015

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ПАВЛА ТИЧИНИ**

**ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ
СІЛЬСЬКОЇ ШКОЛИ**

НАУКОВИЙ ЗБІРНИК

ВИПУСК 53

Умань – 2015

ББК 74.20я5
УДК 371 (06)
П 86

ISSN 2307-4922
Pshihologo-pedagogični
problemi sil's'koї školi
Pshol.-pedagog. probl. sil's'koї šk

Науковий збірник. Випуск ЛІІ. Виходить 2 рази на рік.
Заснований у 2002 році. Засновник: Уманський державний
педагогічний університет імені Павла Тичини.
Регістраційне свідоцтво КВ № 6291 від 04.07.2002 р.

*Науковий збірник входить до нового Переліку фахових видань України,
в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт
на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук
(наказ МОН України від 12 травня 2015 р. № 528, додаток 10)*

Редакційна колегія:

Безлюдний О. І. (головний редактор), Комар О. А. (заступник головного редактора),
Бех І. Д., Бібік Н. М., Боднар В. І., Вашуленко М. С., Довга Т. Я., Кічук Н. В.,
Коберник О. М., Кочубей Т. Д., Кузь В. Г., Логачевська С. П., Петухова Л. С.,
Приходько Ю. О., Савченко О. Я., Сагітов Р. А., Суріна І. А., Сухомлинська О. В.,
Чепелева Н. В., Якимчук Б. А.

Рецензенти:

Бех І. Д. – дійсний член АПН України, доктор педагогічних наук, професор;
Бібік Н. М. – дійсний член АПН України, доктор педагогічних наук, професор;
Пуховська Л. П. – доктор педагогічних наук, професор.

*Рекомендовано до друку вченою радою
Уманського державного педагогічного університету
імені Павла Тичини
(протокол № 3 від 27 жовтня 2015 р.)*

П 86 Психолого-педагогічні проблеми сільської школи: збірник наукових
праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла
Тичини / [ред. кол.: Безлюдний О. І. (гол. ред.) та інші]. – Умань :
ФОП Жовтий О. О., 2015. – Випуск 53. – 434 с.

ББК 74.20я5

Науковий збірник призначений для докторантів, аспірантів, викладачів вищих
навчальних закладів, усіх тих, хто цікавиться психолого-педагогічними проблемами
сільської школи.

© Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини, 2015

**ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ
ПРОБЛЕМИ СІЛЬСЬКОЇ ШКОЛИ**

Науковий збірник. Випуск I.II. Виходить 2 рази на рік.
Заснований у 2002 році. Засновник: Уманський
державний педагогічний університет імені Павла Тичини.
Ресстраційне свідоцтво КВ № 6291 від 04.07.2002 р.

ЗМІСТ

ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛЯ ДО РОБОТИ В СІЛЬСЬКІЙ ШКОЛІ

Тетяна Коробейнікова <i>Етапи формування англomовної компетентності в діалогічному мовленні майбутніх учителів</i>	8
Борис Коротяєв, Володимир Сарієнко, Олександр Плахотський <i>Структура наукового знання, навчальної книги та пізнавальної діяльності студента</i>	15
Надія Котова <i>Специфіка педагогічної діяльності майбутнього вчителя початкової школи</i>	21
Неля Кравчук <i>Змістове наповнення ключових понять проблеми формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів</i>	27
Наталія Лалак <i>Підготовка майбутніх учителів початкової школи до професійної діяльності в умовах полікультурного освітнього середовища</i>	37
Олена Пинзеник <i>Концептуальні засади розвитку педагогічної майстерності майбутнього вчителя початкової школи в сучасних умовах</i>	42
Оксана Попович <i>Результати педагогічного експерименту щодо підготовки майбутніх вихователів до організації конструктивної діяльності дітей дошкільного віку</i>	49
Наталія Савченко <i>Професійний імідж учителя початкової школи як предмет психолого-педагогічних досліджень</i>	55
Юлія Тараненко <i>Модель підготовки майбутніх учителів хореографії до розвитку художньо-творчих здібностей молодших школярів</i>	63
Світлана Шандрук <i>Основні підходи до підвищення кваліфікації американських учителів іноземної мови</i>	71

результати цього процесу. Йдеться не про звичайне поєднання методів і засобів становлення професіоналізму педагога, а про цілісну організацію розв'язання проблеми, підпорядкування всіх видів педагогічної діяльності головній меті – формуванню та розвитку професійної майстерності. Остання має проходити однією з наскрізних ліній через усі підструктурні навчально-виховні блоки вищого навчального закладу, що передбачає їх органічну цілісність. Звідси, розвиток професіоналізму в контексті сучасних вимог розглядається як програма, що інтегрує всі види педагогічного впливу на особистість вчителя. Їх цілісність та ієрархічна супідрядність забезпечується реалізацією ідеї поліфункціонального входження базисних компонентів як наскрізної лінії, що проходить через усі ланки неперервної професійної освіти. Фахове зростання вимагає здійснення принципу інтеграції, що, за висловом В. І. Бондаря, «являє собою високий рівень забезпечення міжпредметних зв'язків на якісно новій основі засвоєння навчального матеріалу» [1, с. 6]. Його суть полягає в оптимальному поєднанні ефективних методів і технологій скоординованої діяльності вищого педагогічного навчального закладу, спрямованої на формування та розвиток професійної майстерності майбутніх педагогів. Це передбачає наукове конструювання комплексу ефективних засобів, що віддзеркалюють чітку логіку організації навчально-виховного процесу вищого навчального закладу, зорієнтованого на розвиток необхідних якостей майбутнього вчителя початкової школи відповідно до вимог сучасної освітньої парадигми.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бондар В. Управління формуванням професійної компетентності вчителя / Володимир Бондар // Освіта і управління. – 2006. – № 2. – С. 20–27.
2. Вища освіта в Україні [навч. посібн.] / В. Г. Кремень, С. М. Ніколаєнко, М. Ф. Степко; За ред. В. Г. Кременя, С. М. Ніколаєнка. – К. : Знання, 2005. – 327 с.
3. Гін А. Основи педагогічної майстерності / Анатолій Гін // Завуч. – 2000. – № 8. – С. 1–6.
4. Данилова Г. Акмеологічна модель педагога / Ганна Данилова // Освіта і управління. – 2005. – № 3–4. – С. 82–84.
5. Коржова Л. С. Формування готовності майбутніх учителів початкових класів до проведення педагогічних досліджень : Автореф. дис... канд. пед. наук. – Кривий Ріг, 2002. – 23 с.
6. Пинзеник О. М. Педагогічна компетентність викладача-початківця як запорука його професійного зросту / О. М. Пинзеник // Збірник наукових праць. Педагогічні науки / Редкол.: Барбіна Є. С. (відповід. редактор) та ін. – Херсон : Видавництво ХДУ, 2008. – Випуск 48. – С. 296–301.

РЕЗУЛЬТАТИ ПЕДАГОГІЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ ЩОДО ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ КОНСТРУКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

В статті представлено результати педагогічного експерименту щодо підготовки майбутніх вихователів до організації конструктивної діяльності дітей дошкільного віку. Подано мету, зміст та напрями роботи в рамках констатуючого та формувального експерименту. Визначено критерії, згідно з якими здійснювалась оцінка результатів проведеної дослідницької роботи. Характеризується розроблена в ході дослідження експериментальна модель формування у майбутніх вихователів готовності до організації конструктивної діяльності дітей дошкільного віку.

Ключові слова: конструктивна діяльність, педагогічна освіта, професійна компетенція, особистість, вихователь.

В статье представлены результаты педагогического эксперимента относительно подготовки будущих воспитателей к организации конструктивной деятельности детей дошкольного возраста. Подана цель, содержание и направления работы, в рамках констатирующего и формирующего эксперимента. Определены критерии, согласно которым осуществлялась оценка результатов проведенной исследовательской работы. Характеризуется разработанная в ходе исследования экспериментальная модель формирования у будущих воспитателей готовности к организации конструктивной деятельности детей дошкольного возраста.

Ключевые слова: конструктивная деятельность, педагогическое образование, профессиональное компетенция, личность, воспитатель.

In the article the results of pedagogical experiment are presented in relation to preparation of future educators organization of structural activity of children of pre-school age. The aim, contents and work assignments have been suggested within the frame work of establishing and forming experiment. The criteria according to which the estimation of conducted research came true have been experimental defined. The model of forming future educators' readiness to organization of structure activity of children of pre-school age.

Key words: constructive activities, pedagogical education, professional competence, personality, educator.

Реформаційні процеси, що відбуваються у вітчизняному та світовому освітньому просторі, потребують пильної уваги до проблеми підготовки майбутніх вихователів. Саме вихователі комплексно вирішують низку соціальних і психолого-педагогічних проблем. Серед них найбільш гостро постає проблема організації конструктивної діяльності дитини дошкільного віку.

Розвиток здібності до конструктивної діяльності набуває сьогодні

такої значущості тому, що вона є базовою якістю особистості, її ядром, центральною характеристикою. Оскільки заявлена Національною доктриною розвитку освіти у XXI столітті особистісно орієнтована модель має впроваджуватися у життя. Це означає опору на природну здібність дитини конструювати. На жаль, безліч шаблонів, зразків, готових орієнтирів, запропонованих дорослими дитині для відтворення, пригнічують цю здібність. Вельми часто вміння конструктивної діяльності лишається незатребуваними, потенційними, ресурсними.

Аналіз психолого-педагогічної літератури засвідчує, що в сучасній науці накопичено значний масив досліджень, присвячених проблемі підготовки вчителя, вихователя (О. Абдулліна, О. Безпалько, Л. Кондрашова, Н. Кузьміна, О. Мороз, Д. Ніколенко, В. Сластьонін, О. Щербаков та ін.). Значний інтерес становлять дослідження особливостей структури особистості і діяльності вчителя, удосконалення його психолого-педагогічної підготовки та формування педагогічної майстерності (Н. Гузій, В. Гриньова, В. Кан-Калик, А. Маркова та ін.).

Аспекти педагогічної діяльності у сучасних умовах впровадження інформаційно-комунікативних технологій у навчально-виховний процес досліджують Р. Гуревич, М. Жалдак, Ю. Машбиць, О. Христіанінов, С. Яшанов та ін. У контексті дослідження особливу увагу привертають дисертаційні роботи останніх років (В. Бенера, О. Кучерявий, Т. Танько та ін.), в яких під різним кутом зору досліджується проблема підготовки вихователя до продуктивної організації педагогічного процесу у дошкільному навчальному закладі.

Мета статті: викласти в узагальненому вигляді результати педагогічного експерименту щодо підготовки майбутніх вихователів до організації конструктивної діяльності дітей дошкільного віку.

Основою дослідження стали навчальні заклади: Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка, Мукачівський державний університет.

З урахуванням теоретичних засад та виділення психологічних умов, розроблена система методик спиралася на концепцію О. Запорожця про ампліфікацію, тобто збагачення дитячого розвитку та теорію планомірного формування розумових дій та понять П. Гальперіна. Система методик поєднувала три взаємодоповнюючі компоненти: мотиваційний, когнітивний, поведінковий.

Метою констатуючого експерименту було визначення рівнів сформованості в майбутніх вихователів (студентів бакалаврату) конструктивних умінь. Для досягнення поставленої мети використовувалися методи спостереження, анкетування та інтерв'ювання за спеціально складеним опитувальником.

Зміст констатуючого етапу дослідження, в якому було задіяно 215 респондентів, був спрямований на встановлення наявного рівня готовності студентів до конструювання навчально-пізнавальної діяльності дітей

дошкільного віку. Він включав такі напрямки роботи: аналіз існуючого у ВНЗ досвіду організації навчально-виховного процесу; анкетування студентів щодо їхньої спрямованості на конструктивну діяльність; проведення і аналіз нами аудиторних занять та педагогічної практики під кутом зору реалізації можливостей конструктивної діяльності; аналіз розв'язування студентами експериментальних завдань; спостереження за роботою молодих фахівців під час виробничих практик.

Було структуровано конструктивне освітнє середовище, яке складається з інтеграції й синхронної роботи відділів конструктивного самонавчання, оцінки потенційних можливостей, комунікаційного, професійної конструктивної творчості, презентації, тестування, методичного відділів, науково-дослідних гуртків.

За даними констатуючого експерименту було виявлено 56 % студентів з показниками умінь до організації конструктивної діяльності, які відповідали середньому рівню сформованості конструктивних умінь; 44 % студентів – майбутніх вихователів – з показниками умінь до організації конструктивної діяльності дітей дошкільного віку, які відповідали низькому рівню сформованості конструктивних умінь.

Для проведення формуючого експерименту у контрольні і експериментальні групи відбиралися студенти з приблизно однаковим рівнем підготовки. Педагогічно організовані впливи на учасників контрольних і експериментальних груп були не тотожними. Респонденти контрольних груп перебували в умовах традиційного навчально-виховного процесу, де переважали репродуктивні методи навчання. Учасники експериментальних груп працювали за розробленими інтегрованими курсами. Вони могли здійснювати педагогічне прогнозування, проектування, виявляти конструктивні уміння у спеціально створених педагогічних ситуаціях.

Протягом усієї експериментальної роботи особлива увага приділялася підвищенню педагогічній майстерності майбутніх вихователів. Проведення науково-методичного семінару з теми «Організація конструктивної діяльності як умова формування першооснов пізнавальної самостійності у дітей старшого дошкільного віку» передбачало обговорення даних спостережень, проведення майстер-класу, надання порад, підготовка і презентація проектів.

У формувальному експерименті ми спиралися на компонентну структуру діяльності вихователя (емоційно-мотиваційний, когнітивно-змістовний та процесуально-вольовий компоненти). Використана нами методика включала три етапи. На кожному етапі здійснювалося формування певних умінь та навичок майбутніх вихователів з організації конструктивної діяльності дітей дошкільного віку. При цьому ми виходили з того, що основні завдання кожного компонента знаходяться у взаємозв'язку та взаємозалежності.

Діагностична методика містила три блоки завдань відповідно до компонентів конструктивної діяльності. Блок емоційно-мотиваційного компонента складався з низки запитань, які давали змогу визначити емоційне ставлення до пізнавальних завдань у роботі вихователя і дітей з

різними видами конструктивного матеріалу. У когнітивно-змістовому блоці передбачалося вивчення особливостей розуміння дітьми співвідношення елементів конструкції з еталонами форми, визначення просторового розташування деталей, планувати власну діяльність тощо. Завдання блоку перетворювального компонента мали на меті виявити сформованість у майбутніх вихователів певних вольових якостей особистості (цілеспрямованість, самоконтроль та самооцінка, наполегливість, пізнавальна активність, ініціативність).

Оцінка результатів проведеної дослідницької роботи здійснювалася за наступними критеріями:

а) мотиваційно-орієнтаційним, що передбачав виявлення розуміння і оцінки респондентами цілей і завдань педагогічної діяльності, усвідомлення ними значущості педагогічних знань, наявність психологічної установки на професійно-педагогічне удосконалення;

б) змістово-операційним, що включав володіння уміннями: будувати і приводити в рух логічно завершену педагогічну систему (комплексне планування навчально-виховних завдань, обґрунтований відбір змісту навчального процесу, оптимальний вибір методів, форм і засобів його організації); переводити зміст об'єктивного процесу навчання в конкретні педагогічні задачі;

в) оцінювально-рефлексивним, що вимагав від респондентів педагогічної рефлексії, і, зокрема, сформованості умінь аналізу уже здійсненої діяльності з метою фіксації її результатів та подальшою їх переоцінкою.

За результатами констатувального експерименту було встановлено чотири рівні готовності майбутніх вихователів до організації конструктивної діяльності дітей дошкільного віку: креативний, евристичний, репродуктивний, адаптивний.

Діяльність студентів з креативним рівнем готовності (13,4 %) характеризувалася високою навчальною результативністю та позитивною спрямованістю на конструктивну діяльність; розвиненим педагогічним мисленням, рефлексією і творчою самостійністю; готовністю до трансформації відомих способів вирішення педагогічних задач, ситуацій; здатністю до комбінування і варіативності їх розв'язання.

Респонденти, готовність яких до конструктивної діяльності досягла евристичного рівня (26,7 %), характеризувалися вираженим аналітичним підходом до розгляду педагогічних ситуацій, знаннями педагогічних чинників, явищ, проблем, індивідуальних особливостей дітей; уміннями встановлювати основні суперечності, здійснювати постановку проблеми та пошук шляхів її вирішення. Але, порівняно з студентами, віднесеними до креативного рівня, були менш мобільними у доборі нестандартних пропозицій щодо вирішення педагогічних задач.

Студентам з репродуктивним рівнем досліджуваної готовності (48,2 %) був притаманний переважно відтворювальний характер діяльності. Побудова гіпотези, вибір способів педагогічного впливу здійснювалися

студентами за відомою аналогією. Самостійність, ініціативність та творчість респондентів цього рівня були обмеженими.

У студентів, готовність яких до організації конструктивної діяльності дітей дошкільного віку перебувала на адаптивному рівні (11,7%), переважав нестійкий інтерес до конструктивної педагогічної діяльності; простежувалися намагання спростити ситуацію, подану в задачі; рішення приймалися переважно інтуїтивно.

Аналіз результатів констатувального етапу дослідження дав змогу зробити висновок про те, що традиційна система професійно-педагогічної підготовки студентів слабо зорієнтована на організацію навчання на засадах особистісно-діяльнісного підходу. Необхідною стала розробка перспективної моделі формування у майбутніх вихователів готовності до організації конструктивної діяльності дітей дошкільного віку.

За розробленою моделлю формувальний етап дослідження передбачав реалізацію цільового, інформаційного та процесуального компонентів навчальної діяльності. Реалізація цільового компоненту спрямовувалася на засвоєння професійних знань та умінь і формування цілісного уявлення про свою майбутню професійну діяльність. В межах інформаційного компоненту здійснювалося формування його важливої складової - уміння студентів самостійно відбирати і опрацьовувати навчальну інформацію. Реалізація в ході формувального експерименту процесуального компонента навчальної діяльності передбачала розвиток комплексного уміння вибудовувати стратегію і визначати тактику розв'язування задачі, у якій цілісно і повно представлені такі складові: аналіз, діагностичне цілепокладання; прогнозування; опис дидактичного процесу у вигляді поетапної послідовності дій вихователя і студентів; система контролю і самоконтролю, оцінки та самооцінки, корекції та самокорекції.

Для створення модульної програми та експериментальних конструктивних педагогічних задач та завдань, спрямованих на розвиток професійної компетентності майбутніх вихователів запропоновано «Педагогічне проектування», яке передбачає застосування тренінгу особистісного спрямування. Програмові завдання включають формування у студентів поняття про тренінг як інтерактивний метод практичного вивчення теорій самоактуалізації особистості; дозволяє побачити можливості власного зростання впевнитись у тому, що всі учасники мають багато спільного, хоча і відрізняються один від одного; передбачають формування навичок вербального та невербального спілкування, визначення позиції «Я-інший», оволодіння Я-повідомленнями, емоційними переживаннями, рефлексією, емпатією, стратегією успіху.

Елементи тренінгу (рольові ігри, метод інсценування, аналіз конкретної ситуації, метод інцидентів) застосовуються в діяльності творчих груп, до складу яких входять викладачі, студенти, вихователі дошкільних навчальних закладів.

Аналіз результатів розв'язування студентами експериментальних груп конструктивних педагогічних задач засвідчив, що тільки 12,61% студентів не справилися з завданням повною мірою. 34,39% студентів

виконали завдання частково: засвоївши загальну логіку організації конструктивної діяльності, вони не змогли реалізувати функції кожного з її компонентів. Внаслідок такого упущення процес розв'язання задачі було ускладнено через брак необхідної інформації при переході до кожного наступного етапу діяльності. Більшість студентів (53 %) успішно розв'язали педагогічні задачі: вони досить чітко засвоїли механізм організації конструктивної діяльності і послідовність виконання операцій та дій, що свідчить про їхню готовність до організації конструктивної діяльності дітей дошкільного віку.

Серед студентів, що навчалися за традиційною методикою, тільки 6,03 % успішно справилися з завданням. 54,1 % студентів, розв'язуючи запропоновані задачі, не зуміли провести детальний аналіз задачі та з'ясувати логіку її розв'язання, що й позначилося на якості їх результатів, а 39,87 % студентів не справилися з поставленими завданнями.

Кількісний та якісний аналіз одержаних у ході експериментальної перевірки результатів показав, що у студентів експериментальних груп відбулися значні позитивні зрушення у формуванні конструктивних операційних умінь.

У ході застосування проєктивних методів у студентів виникає мотив – успішно виконати взятую на себе роль, моделювати взаємодію, застосовуючи педагогічні знання та уміння спілкування.

У ході дослідження визначено «готовність до конструктивної діяльності як елемент професійної компетентності майбутніх вихователів» як елемент професійної компетентності, може бути сформований у випадку проведення належної роботи, а саме: організації конструктивної діяльності, моделюючої комплексне застосування майбутніми вихователями психолого-педагогічних знань у новій педагогічній ситуації; здійсненні між-дисциплінарної інтеграції, у тому числі через систематичне використання навчально-пізнавальних задач, які конструюють середовище між-дисциплінарного застосування знань; створення ситуацій, які надають можливості для саморозвитку та самореалізації особистості студента, розвитку здібностей, пов'язаних із індивідуальними особливостями конструктивного мислення кожної особистості; дотримання додаткових організаційно-педагогічних умов, які спрямовані на підсилення мотивації студентів до вивчення профільних дисциплін, підвищення їх академічної активності.

Перспективним напрямом визначено компаративний аналіз проблеми відповідної фахової підготовки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Богатырева Е. Д. «Преодоление» рациональности в радикальном конструктивизме / Богатырева Е. Д. // Вестник Самарской гуманитарной академии. Серия «Философия. Филология» – 2006. – № 1 (4) – С. 64–76.
2. Вопросы психологии ребенка дошкольного возраста : Сб. ст. / Под ред. Леонтьева А. Н/ и Запорожца А. В – М. : Международный Образовательный и Психологический Колледж, 1995. – 144 с.

ПРОФЕСІЙНИЙ ІМІДЖ УЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ЯК ПРЕДМЕТ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

У статті акцентовано увагу на проблемі формування професійного іміджу вчителя. На основі аналізу психолого-педагогічних досліджень розкрито сутність поняття «професійний імідж вчителя початкової школи», визначено його ключові характеристики як соціокультурного та педагогічного феномену. Здійснено аналіз структури професійного іміджу педагога та запропоновано власну інтерпретацію структури професійного іміджу вчителя початкової школи. Визначено, що професійний імідж учителя початкової школи як образ педагога формується на основі двох взаємопов'язаних аспектів: внутрішніх і внутрішніх атрибутів особистості фахівця.

Ключові слова: професійний імідж, професійний імідж учителя початкової школи, структура іміджу, внутрішні та зовнішні атрибути іміджу.

В статье акцентировано внимание на проблеме формирования профессионального имиджа учителя. На основе анализа психолого-педагогических исследований раскрыта сущность понятия «профессиональный имидж учителя начальной школы», определены его ключевые характеристики как социокультурного и педагогического феномена. Осуществлен анализ структуры профессионального имиджа педагога и предложено собственную интерпретацию структуры профессионального имиджа учителя начальной школы. Определено, что профессиональный имидж учителя начальной школы как образ педагога формируется на основе двух взаимосвязанных аспектов: внутренних и внутренних атрибутов личности специалиста.

Ключевые слова: профессиональный имидж, профессиональный имидж учителя начальной школы, структура имиджа, внутренние и внешние атрибуты имиджа.

The article also focused on the problem of formation of professional image of teachers. Based on the analysis of psychological and educational research reveals the essence of the concept of «professional image of an elementary school teacher», identified as the key characteristics of its socio-cultural and pedagogical phenomenon. Implemented view of the structure of the teacher professional image and offer their own interpretation of the structure of the professional image of an elementary school teacher. It was determined that the professional image of an elementary school teacher as an image of the teacher is based on two interrelated aspects: internal attributes of personality, a

Тараненко Юлія	старший викладач кафедри хореографії Бердянського державного педагогічного університету
Титунь Оксана	кандидат педагогічних наук, доцент Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника
Федорченко Тетяна	доктор педагогічних наук, старший науковий співробітник, головний науковий співробітник лабораторії превентивного виховання Інституту проблем виховання НАПН України
Фенчак Любов	кандидат педагогічних наук, доцент Мукачівського державного університету
Хрипун Дар'я	аспірант Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
Чугуннікова Лариса	старший викладач Уманського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. Т. Г. Шевченка
Шайнер Анна	кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов Національного університету «Львівська політехніка»
Шандрук Світлана	доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри лінгводидактики та іноземних мов Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка
Шевчук Ірина	кандидат педагогічних наук, доцент кафедри фахових методик та інноваційних технологій у початковій школі Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
Шевчук Лариса	кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник лабораторії сільської школи Інституту педагогіки НАПН України
Шевчук Оксана	кандидат педагогічних наук, доцент кафедри соціальної педагогіки, соціальної роботи та історії педагогіки Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
Штих Ірина	старший викладач кафедри психології Львівського державного університету
Щербак Олександр	викладач кафедри теорії початкового навчання Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
Ящук Олена	викладач кафедри теорії початкового навчання Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Наукове видання

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ СІЛЬСЬКОЇ ШКОЛИ

НАУКОВИЙ ЗБІРНИК

ВИПУСК 53

Відповідальна за випуск та комп'ютерна верстка – Хоменко І. В.
Літературний редактор – Смерецька О. А.

Адреса редакції:

20300, м. Умань, вул. Садова, 2
Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини
тел. (04744) 4-02-81

Підписано до друку 29.10.2015. Формат 60х90 1/32
Папір офсет.
Обл.-вид. арк. 27,8. Ум. друк. арк. 18,1
Тираж 300. Зам. № 2740.

**Видавець та виготовлювач
ФОП Жовтий О.О.**

20300, м. Умань, вул. Садова, 2
(УДПУ, навчальний корпус № 1)
Тел. 097 255 65 07
047 44 3 51 33
093 540 78 82
e-mail: nastek@meta.ua
www.foto-na.net.ua

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК, № 2444 від 22.03.2006 р.